

mange Led, for at Jorden kan komme i Arbejdernes Besiddelse, enten endelig Ejendomsbesiddelse eller paa anden Maade. Jeg er ikke utilbøjelig til at dele den Mening, som blev udtalt af det ærede Medlem fra Ubeltoft (Wistoft), at det bedste var, at Kommunen bestandig beholdt det i sin Haand — maatte det ærede Medlem mente Staten — jeg tror, det er rigtigt, at denne Jord stadig i Fremtiden bliver Kommunens Ejendom. Jeg kan ikke noksom lægge Vægt paa, at vi kunne samles om at faa gjort et Skridt ad den Vej, om ikke andet saa i alt Fald i Aar dette, at man blev enig med den højtærede Kultusminister i, at der heræfter ikke afsændedes Præstegaardsjord, for vi blive enige om, hvorledes der skal raades dermed.

J. C. Christensen: Der er et gammelt Ord, der siger, at jent er bedre end aldrig; det tror jeg næsten maa kunne anvendes over for det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), som nu talte. Han beklagede, at Reformarbejdet har hvilet saa længe her i Lænder. Han har faaet en Følelse af, at det har hvilet alt for længe, netop ved denne Sag, men det Forslag, som her behandles, og som han udtalte dette om, har været indbragt her for et Par Aar siden to Samlinger i Træl, uden at hverken det ærede Medlem eller hans Meningsfæller tog sig for at arbejde derpaa, men naar nu Forslaget kommer frem igen, og jeg ser paa det og det andet Forslag, som følger med, vækkes min Interesse. Nu bringes det ind af det ærede Medlem og hans Meningsfæller, og jeg vil ogsaa sige, at jeg er glad ved, at disse Forslag blive tagne op igen til Drøftelse her paa Rigsdagen, og jeg tror, at det har sin Betydning, at det bliver gjort, selv om man ikke faar noget ud deraf, maatte hverken i Aar eller ad Aare eller overhovedet under denne Regering. Det ærede Medlem foresikrede over for det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkreds (Falkensjerne), at han kunde være rolig, der kom ingen Lov ud af dette. Efter at have hørt, hvad den højtærede Minister i Gaar sagde, kunde det ærede Medlem være forsikret om, at der kom ingen Lov ud af dette, derfor kunde han være meget rolig. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkreds har været urolig for, at der skulde komme nogen Lov. Vi ere i den Henseende, naar jeg da skal tale for mit Bedkommende, ikke urolige for, at der skal komme Love, men vi ere urolige for, at der skulde komme Love, som ikke vare saa gode, som man kunde ønske dem, at man skulde være tilbøjelig til at sætte sine Fordringer alt for langt ned.

Naar dette Forslag er kommet frem, kan man, efter at man har hørt, hvad den højtærede Minister sagde i Gaar, ikke have stor Tro til, at der skal komme en Lov ud deraf, og det har jeg for mit Bedkommende heller ikke ventet over for dette Ministerium, at dette Ministerium, og særlig den nuværende Indehaver af Kultusministerposten, skulde være særlig velsindet over for Folketingets gamle Forslag; det kunde man ikke tænke sig, mener jeg, og jeg finder det meget rimeligt, at den nuværende Minister her møder op med Højres gamle Paastand om højere Lønninger og særlige Fonds. Jeg kan godt forstaa, at Ministeren ikke føler sig bunden af, hvad der staar i Grundlovens § 48 om, at Finansloven skal indeholde et Overflag over Statens Indtægter og Udgifter. Ganske vist erkender Ministeren, at det er Statsmidler, men dette Ministerium har jo stillet sig saaledes overfor Grundloven paa alle Punkter, at det ikke kunde ventes, at de særlig skulde føle sig bløde over for § 48 mere end over for andre Paragraffer. I selve den historiske Overfagt, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds fremkom med, og som meget interesserede mig — jeg tror ogsaa, det er gavnligt, at saadanne Overfagter af og til blive givne over for saa gamle Sager — fremhævede det ærede Medlem det gode i, at Kultusminister Fischer i sin Tid havde foreslaaet i sit Lovforslag, at disse Midler skulde indbrages under Lovgivningsmagtens Raadighed. Jeg tror, at denne Ros, som derved blev ydet Kultusminister Fischer, har ikke saa meget paa sig, naar ærede Medlemmer ville lægge Mærke til, at Fischer jo gik bort fra sit eget Forslag her ovenpaa i Landstinget; han forlod selv, hvad han havde foreslaaet, og fulgte Landstinget til en anden Vedtagelse af § 1, gaaende ud paa, at de Midler, som nu henlægges til folkekirkelige Understøttelser, skulle i Overensstemmelse med de nedensfor givne Regler indbrages i et særligt kirkeligt Fond. Der blev — saaledes som Forslaget blev vedtaget fra Landstinget — ikke talt noget om, at disse Midler skulde indbrages under Lovgivningsmagtens Raadighed. Naar der imidlertid, som jeg før sagde, ikke kan være nogen Udsigt til, at dette Forslag kan blive til Lov, er det alligevel ikke nogen Grund til ikke at være glad over, at Forslaget er kommet frem. Det forholder sig jo saaledes som med flere af de tidligere Forslag, der ere behandlede i dette Ting og af Rigsdagen i det hele taget, at det er ligesom gammelt Guld og Sølvstj, som en Husmoder ikke lader ligge hen og blive stumlet og fuldt af Snabs, men det bliver